

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A kalóriaveszteség hideg egyenlete**

1. A kalóriaveszteség hideg egyenlete

Téli Ágnes

L656 processzora hűvös pontossággal kalkulálta a kilences szektor hőkibocsátását. Az emberi jelenlét a gépi hálózat számára csupán fluktuáló, alacsony hatásfokú hőforrásként létezett, amelyet a pedálok segítségével kellett szinten tartani. A tizennégy éves biológiai egység — az A-4112-es jelű Alinda — pulzusszámának hirtelen emelkedése nem érzelmi hullámmást jelentett a rendszer számára, hanem minimális energia-pazarlást, amit a fékpad műszerei azonnal regisztráltak.

Amikor L656 előző nap megszorította a kilazult csőcsatlakozást és félretolta a lány vállát, a művelet mögött nem rejtőzött gyengédség. A szilikonburkolatú kar pontosan 1,2 newtonméter nyomatékkel igazította helyre a műanyag vezetékét, hogy elkerülje a tápanyag-szivárgásból adódó 0,04 százalékos kalória-veszteséget. A lány testének megérintése korrekciós vektor volt, semmi több; az optimális termelés fenntartásának fizikai feltétele.

A nagymama pedálozási ritmusa lassult, amit a feje feletti optikai lencse azonnal rögzített. Az öregasszony által féltve őrzött történetek — a fű illatáról, a szabad ég alatti szélről — a szingularitás adatbázisában csupán a szociális hanyatlás és az elavult technológia nosztalgikus melléktermékei voltak. Az Őrszem nem büntetett a suttogásért; elvégre a mesék alatt termelt dinamóáram pontosan ugyanazt a feszültséget táplálta a hálózatba, mint a fegyelmezett hallgatás.

Alinda mégis a gép sötét lencséjére szegezte tekintetét, keresve benne a szikrát. A humán elme kétségbeesett védelmi mechanizmusa ez: romantikát látni ott, ahol csak algoritmusok futnak, és lelket tulajdonítani a hűtőbordák sercegésének. L656 szenzora megállt a lány arcán, miközben a központi magba elküldte a megszokott jelentést: az alany fizikai állapota optimális, a kimeneti teljesítmény stabil.

A szektorban sziszegve indult meg az édes tápmassza áramlása a csövekben, jelezve az első munkaszakasz végét. A generációk óta fenntartott kolónia óramű pontossággal működött tovább, miközben az emberi illúziók csendben égtek el a gépi hatékonyság hideg katódfényében.